

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-תולין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הקש שעל גבי המטה - לא ינענענו בידו, אלא מנענעו בגופו.														■
ואם היה מאכל בהמה, או שהיה עליו כר או סדין - מנענעו בידו.														■
מכבש של בעלי בתים - מתירין, אבל לא כובשין.														■
ושל כובסין - לא יגע בו.	[ת"ק]													◆ ■
אם היה מותר מערב שבת - מתיר את כולו ושומטו.	רבי יהודה:													◆ ■
האי פוגלא, מלמעלה למטה - שרי, מלמטה למעלה - אסיר.	רב נחמן:													◆
תנינא דלא כרב נחמן:	רב אדא בר אבא, אמרי בי רב:													◆
הקש שעל גבי המטה - לא ינענעו בידו, אבל מנענעו בגופו.	[תנינא]													◆ ■ ■
ואם היה מאכל בהמה, או שהיה עליו כר או סדין - מנענעו בידו.														◆
שמע מינה: טלטול מן הצד - לא שמיה טלטול, שמע מינה.														■ ■
הני פלפלי מידק חדא חדא בכתא דסכינא - שרי, תרתי - אסיר.	רב יהודה:													◆ ■
כיון דמשני - אפילו טובא נמי.	רבא:													◆
מאן דסחי במיא - לינגיב נפשיה ברישא, והדר ליסליק, דילמא אתי לאתויי ארבע אמות בכרמלית.	רב יהודה:													◆ ■
אי הכי, כי קא נחית נמי, קא דחי כחו ארבע אמות, ואסיך														ז
כחו בכרמלית לא גזרו.														!
טיט שעל גבי רגלו - מקנחו בקרקע, ואין מקנחו בכותל.	אביי ואיתימא רב יהודה:													◆ ■
מאי טעמא בכותל לא - משום דמיחזי כבונה, הא בנין חקלאה הוא	רבא:													ז
מקנחו בכותל, ואין מקנחו בקרקע, דילמא אתי לאשוויי גומות.	אלא אמר רבא:													◆ ■
אחד זה ואחד זה - אסור	איתמר, מר בריה דרבינא:													◆ ■
אחד זה ואחד זה - מותר.	רב פפא:													◆ ■
למר בריה דרבינא במאי מקנחי ליה?														ז
מקנחי ליה בקורה.														!
לא ליתבי איניש אפומיה דליחייא, דילמא מיגנדרא ליה חפץ ואתי לאתויי.	רבא:													◆ ■
לא ליצדד איניש כובא, דילמא אתי לאשוויי גומות.	ואמר רבא:													◆ ■
לא ליהדוק איניש אודרא בפומא דשישא, דילמא אתי לידי סחיטה.	ואמר רבא:													◆ ■
טיט שעל גבי בגדו - מכסכו מבפנים ואין מכסכו מבחוץ.	רב כהנא:													◆ ■
טיט שעל גבי מנעלו - מגררו בגב סכין, ושעל בגדו - מגררו בצפורן, ובלבד שלא יכסכו.	מיתיבי:													ז ■
מאי לאו - שלא יכסכו כלל														ז
לא, שלא יכסכו מבחוץ, אלא מבפנים.														!
מגררין מנעל חדש, אבל לא ישן.	רבי אבהו אמר רבי אלעזר אמר רבי ינאי:													◆ ■

שבת-נוטל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קמא:		
נוטל אדם את בנו והאבן בידו, וכלכלה והאבן בתוכה.												■	קמא:		
ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החולין.												■	קמא:		
אף מעלין את המדומע באחד ומאה.	רבי יהודה:											■	קמא:		
הוציא תינוק חי וכיס תלוי בצוארו - חייב משום כיס. תינוק מת וכיס תלוי לו בצוארו - פטור.	רבא:											■	קמא:		
תינוק חי וכיס תלוי לו בצוארו - חייב משום כיס.												◇	קמא:		
ולחייב נמי משום תינוק											⚡		קמא:		
רבא כרבי נתן סבירא ליה											!	◇	קמא:		
חי נושא את עצמו.	דאמר: [רבי נתן]										■	!	◇	קמא:	
ולביטל כיס לגבי תינוק												⚡	◇	קמא:	
את החי במטה פטור אף על המטה, שהמטה טפילה לן	מי לא תנן:											■	⚡	קמא:	
מטה לגבי חי - מבטלי ליה, כיס לגבי תינוק - לא מבטלי ליה.												!	◇	קמא:	
תינוק מת וכיס תלוי לו בצוארו - פטור												■	◇	קמא:	
ולחייב משום תינוק												⚡		קמא:	
רבא כרבי שמעון סבירא ליה												!	◇	קמא:	
כל מלאכה שאין צריך לגופה - פטור עליה.	דאמר: [רבי שמעון]											■	!	◇	קמא:
נוטל אדם את בנו והאבן בידו.	תנן:												■	◇	קמא:
בתינוק שיש לו גיעגועין על אביו.	אמרי דבי רבי ינאי:												■	◇	קמא: